

ת"ד 9004/01/18 - מדינת ישראל נגד אורלי פרשט

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

03 יולי 2019

ת"ד 9004-01-18 מדינת ישראל נ' פרשט

בפני כב' השופט, סגן הנשיא עופר נהרי
בעניין: המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשמת

אורלי פרשט

ע"י ב"כ עו"ד פיינגולד

הכרעת דין

כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום אשר בו נטען כי בעת שנהגה היא ביום 4.6.17 בשעה 14:45 ברכב פרטי מתוצרת פיאט ברח' העליה בת"א מכיוון צפון לדרום ולכיוון צומת רח' העליה ורח' מסילת העולים, ביצעה היא עפ"י הטענה פניה שמאלה עם מכוניתה מבלי לנקוט באמצעי הזהירות הדרושים ופגעה באופנוע אשר הגיע ממול כיוון נסיעתה.

נטען בהמשך לכך בכתב האישום כי כתוצאה מהתאונה נחבל רוכב האופנוע חבלה של ממש ואושפז למשך 9 ימים עם שברים במקומות שונים וכן חבלת בטן שהצריכה ניתוח ונדרש הוא לשיקום וכי גם הנאשמת נחבלה וכלי הרכב המעורבים ניזוקו.

בפרק הוראות החיקוק אשר בכתב האישום עבירה של נהיגה בקלות ראש, עבירה שגרמה לחבלה של ממש, התנהגות הגורמת נזק ואי מתן זכות קדימה בעת ביצוע פניה שמאלה - עבירות על פי סעיפים 62(2) ו-38(3) לפק' התעבורה ולפי תקנות 21(ב)(2) ו-64(א)(2) לתקנות התעבורה.

הנאשמת כפרה באחריותה ולפיכך נשמעו הראיות בתיק.

מטעם התביעה העידו העדים הבאים:

השוטר מר פבל גנקין (ע.ת.1) אשר במסגרת עדותו הוגש דו"ח פעולה שערך (ת/1).

האזרח מר מנדל אזואלוס (ע.ת.2) שהינו רוכב האופנוע המעורב ואשר במסגרת עדותו ובהסכמת הצדדים הוגש המסמך הרפואי על שמו מבית החולים איכילוב (סומן ת/2).

במהלך עדותו של עד זה ובהסכמה הוגש גם כבר תרשים הבוחן המשטרתי (ת/3).

הבוחן המשטרתי מר יואב אטל (ע.ת.3) אשר במסגרת עדותו הוגשו:

עמוד 1

סקיצה (ת/4, ת/5), דו"ח פעולה (ת/6), התרשים (ת/7), לוח תצלומים (ת/8), דיסק תמונות (ת/9), טופס ידוע חשוד בדבר זכויות (ת/10), טופס הודעה על זכויות חשוד טרם חקירה (ת/11), הודעת הנהגת תחת אזהרה (ת/12), מזכר (ת/13), דו"ח בוחן (ת/14).

האזרח מר דניאל גובזמן (ע.ת.4) אשר עדותו נשמעה בישיבת בימ"ש שהתקיימה (בהסכמת הכל) בחנות אשר ברח' העליה 58 ת"א (מקום בו גם נעשה, בהסכמת הצדדים ובנוכחותם, ביקור במקום באותו יום).

לבקשת התביעה ובהסכמה הוגש במסגרת ראיות התביעה גם הסיכום הרפואי ע"ש הנאשמת (סומן ת/15).

מטעם ההגנה העידה הנאשמת הגב' אורלי פרשט (ע.ה.1).

לבקשת ההגנה ומטעמה הוגשו בתיק זה הראיות הבאות:

תצלום אשר צולם ע"י הנאשמת (הוברר כי צולם בעת ניסוי שערך הבוחן המשטרתי) (סומן נ/1).

דיסק ובו סרטון אשר צולם ע"י הנאשמת ביום 8.3.18 מתוך החנות (החנות אשר ברח' העליה 58 ת"א) (סומן נ/2).

סימונים (בעט בצבע כחול) אשר סימנה הנאשמת במהלך חקירתה בבית המשפט ע"ג התרשים והסקיצה (סומנו ב-X בכחול).

מצוי בפני בית המשפט גם פרוטוקול הביקור במקום מיום 17/12/18 אשר נעשה כאמור בנוכחות הצדדים בחנות אשר ברח' העליה 58 ת"א .

הצדים סיכמו בכתב.

לאחר התרשמות ישירה מן העדים שבאו בפני ומתן הדעת לראיות ולסיכומי הצדדים, מסקנתי היא כי התביעה הוכיחה כנדרש את עובדות כתב האישום וכי אלה גם מגבשות את דבר העבירות המיוחסות לנאשמת בכתב האישום.

ולהלן נימוקיה המפורטים של הכרעת הדין:

אין מחלוקת בפי ההגנה כי רוכב האופנוע נע ברח' העליה בכיוון הנגדי לכיוון נסיעתה של הנאשמת ברח' העליה (דהיינו לצפון). (ראה הסכמה לעניין זה גם בסיכומי ההגנה בסעיף 3 לסיכומיה).

המחלוקת היא אכן האם, כגרסת המאשימה, ביצעה הנאשמת עם רכבה פניה שמאלה אל עבר רח' מסילת העולים אגב

חסימת נתיב נסיעתו ודרכו של רוכב האופנוע, או שמא, כגרסת הנאשמת, נעה היא בנתיבה ברח' העליה מצפון לדרום ללא כל סטיה שמאלה ואילו רוכב האופנוע (אשר אותו - כפי ששבה ואמרה - לא ראתה היא בשום שלב) עבר לנתיבה שלה אגב כך שלגרסתה (המשתמעת) הוא עוקף אוטובוס המצוי בנתיב לצפון והמצוי בשלב זה במקביל למכוניתה.

במחלוקת זו מצאתי להעדיף את גרסת רוכב האופנוע אשר מקבלת חיזוק בגרסת עד הראיה (ע.ת.4) ובשים לב גם שלדבר יכולת תצפיתו של עד הראיה הנ"ל מתקבל חיזוק הן מתצלומי הבוחן המשטרתי וגם מהביקור במקום שערכתי.

במחלוקת זו, ובכל הכבוד, מצאתי שלא להעדיף את גרסת הנאשמת, וזאת בהיות גרסתה של הנאשמת נעדרת ביסוס בדרך של חושיה שלה על כי התרחש כביכול האמור בגרסתה (שהרי היא לא ראתה כאמור כלל את רוכב האופנוע והעידה כי למעשה לראשונה ראתה אותו רק במראה שוכב על הקרקע לאחר התאונה). כמו כן, ושוב בכל הכבוד והערכה, נעדרת גרסתה של הנאשמת סבירות (שכן לא נמצא בה הסבר הגיוני הכיחד יכול היה רוכב האופנוע להידחק כביכול במהלך התאונה בין רכבה לבין אוטובוס לו היא טוענת והכיחד גם יכול היה רוכב האופנוע להימצא בנסיבות אלה בנתיבה באם לפנייה גם היה לגרסתה רכב הובלות גדול.

אסביר ואפרט:

ראשית אומר כי לא מצאתי שעלה בידי ההגנה לערער קוהרנטיות עדות רוכב האופנוע.

רוכב האופנוע העיד לטעמי עדות ישירה ועניינית ולמעשה ההגנה גם בחרה שלא להרחיב את היריעה בחקירתו הנגדית בקשר עם גרסת הנאשמת לעניין קיום אוטובוס אשר היה מצוי או מעורב כביכול בדרך כלשהי בדינמיקת התאונה.

רוכב האופנוע דחה טענת ההגנה לקיום רכב כלשהו לפניו ודחה טענת קיום אוטובוס.

ההגנה גם בחרה שלא להפנות כל שאלות לבוחן התנועה המשטרתי בחקירתו הנגדית אודות קיום אוטובוס כלשהו.

ההגנה גם בחרה שלא להביא במסגרת פרשת ההגנה כל חוות דעת שבמומחיות מטעמה על כי התסריט של התנגשות רוכב האופנוע ברכב הנאשמת עת מצוי (לטענתה) במקביל אליה בנתיב הנגדי אוטובוס הינו כביכול תסריט אפשרי מבלי שרוכב האופנוע יראה ע"י הנאשמת ומבלי שיפגע או יימחץ או ייזרק או ישתפסף בצידו השמאלי של האוטובוס הנטען.

ובמילים אחרות: גרסתה של הנאשמת על כי במקביל אליה (ואפילו בחלקה האחורי של מכוניתה) היה מצוי אוטובוס בנתיב הנגדי עת שמעה היא את המכה ברכבה (ומבלי שרואה היא את האופנוע כלל - לא לפנייה, לא לצידה, ולא בשום מקום) היא לא רק בגדר השערה חסרת ביסוס בכל תצפית בחושיה של הנאשמת כעדה אלא גם בגדר השערה שאיננה זוכה לכל תימוכין שבבוחנות תנועה.

משכך הם פני הדברים לגבי תהיות ההיתכנות גרסת הנאשמת לענין דינמיקת התאונה, אני נותר עם גרסת רוכב האופנוע

וגרסת ע.ת.4 אשר ישב בחנות ולדבריו ראה את המתרחש.

רוכב האופנוע עשה עלי כאמור רושם ענייני וכן בעדותו.

לא מצאתי כי רוכב האופנוע ניסה לייפות או להרחיק עצמו, אלא פשוט תיאר את שקלטו חושיו: "מכונית שניסתה לפנות שמאלה וחתך את הנתיב שלי". (עדותו בעמ' 6 רישא לפרוטוקול).

רוכב האופנוע גם הכיר ללא סייג בכך כי הוא אכן נע עם אופנועו בנת"צ.

רוכב האופנוע שב ותיאר כי לא נעו לפניו כל מכוניות וגם הסביר מדוע.

רוכב האופנוע גם ידע לתאר כי הבחין במכונית הפונה בנתיב שלו בעת שהיה כ-20 מטרים לכל היותר ממנה וכי עשה ניסיון להימנע מהתאונה.

גם עדותו של ע.ת.4 כעד ראייה היתה לטעמי ללא פניות.

מדובר בעד ראייה אשר אין מחלוקת שאין לו היכרות קודמת עם איש מהמעורבים.

לא מצאתי מטבע הדברים לקבל עדות מפי השמועה על כי כביכול בגלל שיש לו רישיון לאופנוע אזי עדותו של עד זה מוטה לטובת רוכבי אופנוע.

לא כך היתה התרשמותי מן העד עת נחקר ראשית ונגדית.

לציין כי עד זה גם היה עקבי בגרסתו שהרי עוד בסמוך לאחר האירוע, רשם ע.ת.1 מפיו, בדו"ח הפעולה ת/1 דברים זהים.

מן הביקור במקום - ראה פרטיו - עולה עוד, בכל הכבוד, כי לעד זה, עפ"י מיקומו הנטען בעת האירוע בחנות, גובהו, ותצפית בית המשפט גם כן (בביקור במקום ואף לאחר שינויים שנעשו בחנות בחלוף זמן) ניתן היה לראות דרך הדלת הפתוחה של החנות באם מכונית פונה שמאלה או ממשיכה ישר.

אני נותן אמון בגרסת ע.ת.4 על כי ראה את אשר תיאר - דהיינו שהנאשמת לא נעה אך ישר בנתיבה אלא ביצעה מהלך של פניה שמאלה לרח' מסילת העולים וכך חסמה את דרכו של רוכב האופנוע.

זאת ועוד: הבוחן המשטרתי צילם (ממש בסמוך לאחר האירוע) את זווית תצפית עד הראיה הנ"ל מתוך החנות (ראה תצלומים 29 ו-30 בלוח תצלומים ת/8) ומצא כי אכן היתה לעד תצפית כפי שמתאר העד.

הבוחן המשטרתי אף מציין בעדותו כי לו היה מוצא שהעד איננו מתאר את אשר הוא טוען שיכול היה לראות ממקום מושבו בחנות, היה חוקר אותו על שיבוש.

מצויות בפני אם כך גרסאות של שני עדי ראיה (רוכב האופנוע וע.ת.4 אשר ישב בחנות וצפה) ומולן אין כל עדות ראיה ממשית של הנאשמת כנהגת, שהרי כזכור לא ראתה היא כלל למעשה כיצד מתרחשת התאונה.

הבוחן המשטרתי מצא כי שדה הראיה לנאשמת כנהגת קדימה היה 150 מטרים (ראה דו"ח הבוחן ת/14).

אכן לו נכון הדבר שלפני הנאשמת, כגרסתה, נעו רכבים נוספים, אזי שדה ראיה זה היה מן הסתם קצר יותר, אך עדיין נשאלת השאלה הכיצד לא ראתה היא את רוכב האופנוע שהתנגש ברכבה וזאת בשום שלב.

ומודגש שוב, בשום שלב.

ענין זה אומר בכל הכבוד דרשני מבחינת תשומת הלב של הנאשמת לנעשה מול עיניה בכביש, שהרי אפילו אם היתה מתקבלת גרסתה על כי רוכב האופנוע נע בנתיבה - הכיצד לא ראתה היא אותו ולו אפילו שניה או שתיים לפני ההתנגשות? הכיצד יכול היה בכלל רוכב האופנוע לנוע בנתיב הנגדי עובר לכך באם כגרסת הנאשמת נע לפני רכב הובלה גדול מידות? הכיצד יכול היה כביכול רוכב האופנוע להגיע כביכול בינה לבין אוטובוס במירווח צר (שהרי אוטובוס הוא רכב רחב וכך רק רכב ההובלות מן הסתם) ולא להימחץ או להיזרק ולגעת באוטובוס? הכיצד אפילו כך היית אומר לא ראתה הנאשמת את רוכב האופנוע בשום שלב?

תהיות אלה שבגרסת הנאשמת נותרו ללא מענה ראייתי או מקצועי (כגון בדמות חו"ד מומחה מטעם ההגנה).

בניגוד לדין, ועל אף שבתאונה זו פגיעות בגוף (אצל רוכב האופנוע חבלות של ממש ואצל הנאשמת חבלות) בחרה הנאשמת להזיז את רכבה.

והנה, מלינה הנאשמת על מחדלי חקירה.

הנאשמת ציינה אגב כי רכבה הושבת לאחר התאונה בשל נזקיו וכי זה לדבריה "הזוי".

ובכן, בכל הכבוד, לו היתה הנאשמת פועלת עפ"י דין ולא מזיזה את רכבה, היה גם קל יותר לפעול פורנזית בזירה.

לא מצאתי כי נסתרה, בדרך של מומחיות או אחרת, עמדת הבוחן המשטרתי על כי התאמות הנזקים בכלי הרכב תומכת במסקנותיו.

התצלום 1/נ בו נראה רכב הנאשמת (ניזוק) ברח' העליה במהלך ניסוי שדה ראיה ע"י הבוחן איננו יכול לסייע לנאשמת.

גם הסרטון (2/נ) איננו מסייע לנאשמת עת הוא נבחן ונבחנת גירסת הבוחן המשטרתי, גירסת ע.ת.4 וממצאי הביקור במקום.

לענין אפשרות ע.ת.4 להבחין ברכב הנאשמת ובמהלכיו אף יוזכר כי האירוע התרחש באור יום (14:45) ורכב הנאשמת הוא בצבע אדום.

לעניין אפשרות הנאשמת להבחין בנעשה מול עיניה ברחוב - ראה את התמונות של הבוחן המשטרתי מתוך רכבה בלוח התצלומים ת/8. ובכל זאת לא הבחינה הנאשמת בדבר אלא לדבריה רק שמעה לפתע פגיעה.

לעניין מיקום וכיוון הנזקים ברכבה של הנאשמת ראה סעיף 5 לדו"ח הבוחן ת/4 וראה תצלומים וראה מסקנות הבוחן בסעיף 14 לדו"ח הבוחן ת/14 וראה גם העדר כל חו"ד נגדית.

לעניין העדר הבחנה בשום שלב ע"י הנאשמת ראה, בין היתר, את עדותה בת/12 כדלקמן:

" ש. מתי לראשונה ראית את רוכב האופנוע שהגיע ממול? ת. לא ראיתי אותו בכלל, רק אחרי המכה ראיתי אותו במראה האחורית". (שורות 12-13 שם).

לעניין מיקום הנזקים ברכב הנאשמת כתומך בעמדת הבוחן המשטרתי על כי רכב הנאשמת היה בפניה שמאלה ראה כאמור ממצאי הנזק בחלקו הקדמי שמאלי של רכבה וראה עמדת הבוחן המשטרתי ומסקנותיו גם מכך. (וכאמור - ללא חוות דעת שבמומחיות מנגד לכך).

בסיכומיה טוענת ההגנה כי מן הסתם נותרו בוודאי חלקים כלשהם מרכב הנאשמת אשר נפלו ואילו היו נבחנים אזי יכול היה הדבר לאשש את גרסת הנאשמת.

בהקשר זה יש ראשית לומר, בכל הכבוד, כי במילים "מן הסתם" אין די. אין ראיה כי נותרו חלקים ולמעשה מהתצלום 1/1 ניכר כי נותרו תלויים על הרכב.

אף אין לראות בתצלומי הבוחן את הכביש כי נותרו כאלה (ואגב לו היתה הנאשמת כנהגת פועלת כנדרש עפ"י דין ולא מזיזה את הרכב, לא היה הדבר מביא לשיבוש הזירה ומאפשר לכלי רכב נוספים לעבור במקום). אך זאת ועוד: הבוחן המשטרתי נחקר על כך והעיד כי הוא ערך את הסקיצה וכי באם היו ממצאים שכאלה אזי היה מסמן אותם.

בסיכומיה טוענת ההגנה (כאמור, ללא חו"ד שבמומחיות) כי לו התאונה היתה מתרחשת כשרכב הנאשם במהלך פניה שמאלה " אז היינו מצפים לראות נזקים בחזית צד ימין של הרכב וגם בדופן צד ימין של הרכב".

ובכן, אין טענה כי הנאשמת השלימה את הפניה שמאלה בעת האימפקט ואין גם להתעלם מגרסת רוכב האופנוע כי ניסה לברוח ללא הועיל, ומעבר לכך יש גם לשים לב שיש נזק בחזית שמאל רכב הנאשמת.

ושוב - אין למעשה סתירה בדרך של מומחיות את עמדת הבוחן המשטרתי.

גם אי איתור תושב חברון אשר יתכן שהיה עד לאירוע - וככל שמדובר במחדל חקירה - אין בכך כדי להטות את הכף בהינתן עוצמת הראיות אשר כן מצויות בפני בית המשפט. כידוע, לא כל מחדל חקירה מוביל אוטומטית לכלל זיכוי מה עוד שלא ברור אגב עד תום באם הוכח בתיק זה שהתקיים מחדל שכזה.

כפי שנאמר - מול גרסה שמצאתי כראויה לאמון מפי רוכב האופנוע ומפי עד הראיה (ע.ת.4) לצד ממצאי הביקור במקום ועבודת הבוחנות המשטרית - אין למצוא גרסה מבוססת בדמות עדות ראיה מצד הנאשמת עצמה כעדה (כנהגת מעורבת) אלא אך השערה (שפרטיה, בכל הכבוד, אינם עומדים במבחן סבירות - הידחקות האופנוע בינה לבין לאוטובוס שנע בנתיב הנגדי לה בעת המכה ששמעה).

לאור כל אלה, ובמחלוקת שבין הצדדים, מוצא אני לקבוע שהנאשמת סתתה שמאלה מנתיבה בפניה לרח' מסילת העולים ובכך חסמה דרכו של רוכב האופנוע בנתיב הנגדי לה וגרמה לתאונה וזאת מבלי לראותו כלל בשום שלב ומבלי לנקוט באמצעי הזהירות הנדרשים, והכל כמתואר בכתב האישום.

התנהלות זו של הנאשמת כנהגת מגבשת את המיוחס לה בפרק הוראות החיקוק אשר בכתב האישום.

הנאשמת מורשעת לפיכך בעבירות שיוחסו לה בכתב האישום.

ניתנה היום, ל' סיוון תשע"ט, 03 יולי 2019, במעמד הצדדים

חתימה